

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 9. avgusta 2019. godine
Br. ref.:RK 1405/19

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI169/18

Podnosilac

Privatni izvršitelj - Sefer Sh. Arifi

**Ocena ustavnosti člana 22. stav 3 Zakona br. 05/L-118 o izmenama i
dopunama Zakona br. 04/L-139 o izvršnom postupku u vezi sa
članom 247. Zakona br. 04-L/139 o izvršnom postupku**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Sefer Sh. Arifi, privatni izvršitelj imenovan za teritoriju Osnovnog suda u Gnjilanu (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Predmetna stvar

2. Predmetna stvar je ocena ustavnosti člana 22. stav 3 Zakona br. 05/L-118 o izmenama i dopunama Zakona br. 04/L-139 o izvršnom postupku (u daljem tekstu: Zakon o izmenama i dopunama Zakona o izvršnom postupku) u vezi sa članom 247. Zakona br. 04-L/139 o izvršnom postupku (u daljem tekstu: Zakon o izvršnom postupku).
3. Podnosilac navodi da je član 22. stav 3 Zakona o izmenama i dopunama Zakona o izvršnom postupku kojim je izmenjen i dopunjen član 234. Zakona o izvršnom postupku, u suprotnosti sa članom 247. Zakona o izvršnom postupku, a takođe i diskriminatoran i u suprotnosti sa Ustavom Republike Kosovo.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.8 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovima 51, 52. i 53. Zakona o Ustavnom sudu (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 77 Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 17. septembra 2018. godine, podnosilac zahteva je Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) dostavio pismo naslovljeno *"Prpratni akt za predaju predmeta Ustavnom sudu Republike Kosovo"*, a uz to je dostavio i spis izvršnog predmeta.
6. Dana 19. septembra 2018. godine, Sud je poslao dopis podnosiocu zahteva, kojim je zatražio da razjasni svoj zahtev i precizira pravni osnov za podnošenje njegovog zahteva.
7. Dana 1. novembra 2018. godine, podnosilac zahteva je dostavio dopis kojim je obavestio Sud o tome da svoj zahtev podnosi na osnovu člana 113. stav 8 Ustava. U tom dopisu, podnosilac je naglasio da njegov zahtev, kao izvršnog organa *"nije individualni zahtev, već se radi o konkretnom sudskom/izvršnom predmetu"*.
8. Dana 5. novembra 2018. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bekima Sejdiua za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Radomir Laban (članovi).
9. Dana 30. novembra 2018. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog dana, Sud je obavestio i Vrhovni sud Kosova o registraciji zahteva i tražio od njega da relevantnim informacijama obavesti Sud o zahtevu (predmetu) podnosioca zahteva.
10. Vrhovni sud nije dostavio nijedan dokument ili informaciju u vezi sa zahtevom podnosioca.

11. Dana 22. jula 2019. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

12. Na osnovu spisa predmeta proizilazi da su dužnici M.A. i L.A. (u daljem tekstu: dužnici) zaključili ugovor o kreditu sa poveriocem, odnosno ProCredit bankom (u daljem tekstu: poverilac). Dužnici su stavili pod hipoteku svoju nepokretnost (zemljišnu parcelu), koja se nalazi u selu Požaranje, opština Vitina.
13. Kao posledica neotplaćivanja jednog dela kredita, predmet dužnika je upućen u izvršni postupak pred Osnovnim sudom u Gnjilanu-ogranak u Vitini i zaveden pod brojem predmeta E. br. 1041/2012.
14. Dana 31. januara 2013. godine, Zakon o izvršnom postupku je objavljen u Službenom listu. Tim zakonom su kao nadležni za sprovođenje izvršnog postupka, pored sudova, određeni i privatni izvršitelji.
15. Neodređenog datuma, poverilac je tražio od Osnovnog suda u Gnjilanu-ogranak u Vitini da se predmet ustupi privatnom izvršitelju [podnosiocu zahteva].
16. Dana 17. aprila 2015. godine, Osnovni sud u Gnjilanu-ogranak u Vitini je izdao zaključak E. br. 1041/2012, kojim je usvojio zahtev poverioca za ustupanje predmeta privatnom izvršitelju, odnosno podnosiocu zahteva.
17. Dana 24. aprila 2015. godine, podnosilac zahteva je poslao dužnicima zaključak P. br. 159/15 i obavestio ih da je izvršni predmet E. br. 1041/2012 sud ustupio njemu (kao privatnom izvršitelju).
18. Dana 22. avgusta 2017. godine, podnosilac zahteva je sačinio zapisnik P. br. 159/15 o prodaji nepokretnosti (hipoteke) dužnika na 1. usmenoj javnoj aukciji za prodaju nepokretnosti. Na ročištu za 1. aukciju nije bilo nijednog ponuđača za kupovinu nepokretnosti.
19. Dana 21. septembra 2017. godine, podnosilac zahteva je sačinio zapisnik P. br. 159/15 o prodaji nepokretnosti na 2. usmenoj javnoj aukciji. Na tom ročištu se ponovo nije niko prijavio za kupovinu nepokretnosti, a učesnici su bili samo podnosilac zahteva i poverilac. Kao rezultat toga, podnosilac zahteva je istog dana sačinio zapisnik i nalog.
20. U svom zaključku, podnosilac zahteva je prvo konstatovao da nije podneta nijedna ponuda od potencijalnih kupaca. Poverilac se izjasnio da na 2. aukciji neće podneti ponudu za kupovinu nepokretnosti, ali je predložio da se imovina pod hipotekom prenese u njegovu svojinu. Pored toga, podnosilac zahteva je obavestio poverioca da je *“odredba člana 234. stav 3 [član 22. stav 3] Zakona o izmenama i dopunama Zakona o izvršnom postupku protivrečna članu 247. Zakona o izvršnom postupku”*. Što se tiče navodne protivrečnosti između ovih članova, podnosilac je istakao da će Komora privatnih izvršitelja uputiti Vrhovnom sudu zahtev za pravno mišljenje o tome koja odredba se primenjuje

u slučajevima u kojima se radi o zahtevu poverioca za predaju nepokretnosti poveriocu.

21. Nakon tog zaključka, podnosilac zahteva je izdao nalog sa četiri tačke, kojim se: *“(1) odbija [...] zahtev zastupnika poverioca o predaji nekretnine, zasnivajući se na to da je stav 3 člana 234 Zakona br. 05/L-118, o izmenama i dopunama Zakona br. 04/L-139 o izvršnom postupku u suprotnosti sa odredbom člana 247. osnovnog Zakona o izvršnom postupku br. 04/L-139, kao i da je isti stav diskriminirajući prema dužniku, pošto mnogo oštećuje dužnika u materijalnom smislu kao i da se jedna takva odredba ne može primeniti [jer je] u suprotnosti sa Ustavom [...]”*. Tačkom (2) naloga, podnosilac zahteva je naglasio da odbijanje zahteva dužnika kao pod tačkom (1) donosi u skladu sa članom 9. stav 1 Zakona o izvršnom postupku koji obavezuje izvršni organ da štiti dostojanstvo dužnika. Pod tačkom (3) predmetnog naloga, podnosilac zahteva je odlučio da *“[...] stvar ustavne skladnosti zakona o izvršnom postupku pošalje Ustavnom sudu [...] u skladu sa članom 113 stav 8 Ustava [...], a tačkom (4), podnosilac je utvrdio da “[...] nakon dobijanja odluke iz Ustavnog suda [...] za stvar skladnosti zakonske odredbe, odnosno stav 3 člana 234 Zakona br. 05/L-118, o izmenama i dopunama Zakona br. 04/L-139 o izvršnom postupku, obavestiće sve stranke u postupku sa odlukom Ustavnog suda [...]”*.

Navodi podnosioca zahteva

22. Suština navoda podnosioca se odnosi na neustavnost člana 22. stav 3 Zakona o izmenama i dopunama Zakona o izvršnom postupku (kojim je izmenjen i dopunjen član 234. Zakona o izvršnom postupku) u vezi sa članom 247. Zakona o izvršnom postupku. Prema navodima podnosioca zahteva, ovi članovi su protivrečni, diskriminatorni i nanose štetu dužniku.
23. Podnosilac zahteva izjavljuje da podnosi *“[...] sudsko-izvršni predmet za konkretan slučaj”*. Prema navodima podnosioca zahteva, ovaj predmet je *“[...] razrađen u zapisniku sa ročišta pod brojem P. br. 159/15 od 21.09.2017. godine”*.
24. Podnosilac zahteva dalje argumentuje da je *“sudski/izvršni predmet Ekz. br. 1041/2012 prenet od Osnovnog suda u Gnjanu-Ogranak u Vitini, u kancelariju Organa izvršenja, shodno članu 397 stav 4 Zakona o izvršnom postupku gde se propisuje da radnje u izvršnoj proceduri preduzete od suda su pravno važeće kao da su preduzete od izvršitelja koji nastavlja izvršenje”*.
25. Podnosilac tvrdi da je na osnovu zapisnika P. br. 159/15 od 21. septembra 2017. godine konstatovao da je član 22. stav 3 Zakona o izmenama i dopunama Zakona o izvršnom postupku protivrečan članu 247. Zakona o izvršnom postupku i da se ovim članovima diskriminiše dužnik kao stranka u postupku, zbog toga što mu se nanosi velika materijalna šteta. Pored toga, podnosilac zahteva tvrdi da *“[...] nije siguran za skladnost osporenog zakona sa Ustavom”*.

26. Što se tiče zaštite dužnika u postupku, podnosilac se poziva na član 9. stav 1 Zakona o izvršnom postupku, prema kojem je izvršni organ dužan da "[...] tokom sprovođenja izvršenja zaštititi dostojanstvo dužnika i da izvršenje bude što je moguće manje štetno za njega".
27. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da "[...] zbog postojanja osnovane sumnje da je moguća povreda Ustava u vezi sa konkretnim slučajem, kao i u budućim eventualnim slučajevima koji mogu da slede kao ishod primene ove diskriminirajuće zakonske odredbe, [...] pokrene postupak ocenjivanja ustavnosti".

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

i) Članovi koji se odnose na ovlašćenu stranu

USTAV REPUBLIKE KOSOVO

Član 102.

[Opšta načela sudskog sistema]

1. Sudsku vlast u Republici Kosovo sprovode sudovi.
2. Sudska vlast je jedinstvena, nezavisna, pravična, apolitična i nepristrasna, i obezbeđuje jednak pristup sudovima.

ZAKON br. 03/L-199 O SUDOVIMA

Član 3.

[Nezavisnost i nepristrasnost sudova]

1. Sudovi osnovani ovim zakonom presuđuju u skladu sa Ustavom i zakonom.
2. Sudije u vršenju svojih funkcija i donošenju odluka su nezavisne, nepristrasne i na bilo kakav način ne potpadaju pod uticaj bilo kog fizičkog i pravnog lica, uključujući i državne organe.

Član 4.

[Vršenje sudske vlasti]

Sudska vlast u Republici Kosovo vrši se od sudova osnovanih na osnovu ovog Zakona. Sudovi osnovani ovim zakonom su: Osnovni sud, Apelacioni sud i Vrhovni sud.

ZAKON br. 06/L-054 O SUDOVIMA (usvojen u Skupštini 28. novembra 2018. godine i objavljen u Službenom listu dana 18. decembra 2018. godine)

Član 3.
Sprovođenje sudske vlasti

1. Sudsku vlast na teritoriji Republike Kosova sprovode sudovi osnovani ovim zakonom.
2. Sudska vlast na teritoriji Republike Kosova je jedinstvena, nezavisna, pravična, apolitička, nepristrasna i pruža jednak pristup u sudovima.

Član 8.
[Organizaciona struktura]

1. Sudski sistem Republike Kosova se sastoji od: osnovnih sudova, Apelacionog suda i Vrhovnog suda.
2. Ogranci se osnivaju na teritoriji jednog Osnovnog suda. Uspostavljanje novih ogranaka ili odeljenja koja nisu predviđena ovim zakonom ili spajanje ogranaka, vrši se samo zakonom.

ZAKON BR. 04/L-139 O IZVRŠNOM POSTUPKU

Član 2.
[Definicije]

[...]

- 1.11. Privatni izvršitelj - znači fizičko lice koje je imenovano od ministra Pravde u skladu sa odredbama ovog zakona, koje u vršenju javnih ovlašćenja poverenih ovim zakonom odlučuje o radnjama iz njegove nadležnosti u sprovođenju odobrenog izvršenja i preduzima radnje o izvršenju.

Član 323.
[Status i nadležnosti privatnog izvršitelja]

1. Privatni izvršitelj za obavljanje poverenih ovlašćenja ovim zakonom imenuje se od strane Ministra Pravde (u nastavku: Ministar) za područje osnovnog suda.
2. Privatni izvršitelj je nadležan da preduzima sve radnje utvrđene članom 341 ovog zakona i druge dozvoljene ili utvrđene radnje za privatnog izvršitelja prema ovom zakonu, osim kada je izričito ovim zakonom zabranjeno.

Član 341.
[Obaveze privatnog izvršitelja]

1. Privatni izvršitelj u postupku određivanja i sprovođenja izvršenja, u skladu sa odredbama i ograničenjima predviđenim ovim zakonom:

- 1.1. donosi nalog o izvršenju i sprovodi izvršenje u skladu sa njegovim ovlašćenjima;
- 1.2. prihvata i postupa prema predlozima o izvršenju potražnji i predloga o sprovođenju izvršenja potražnji i određuje način izvršenja ako poverilac nije odredio u predlogu;
 - 1.3. da uručuje akta i dopise;
 - 1.4. da identifikuje stranke i učesnike u izvršnom postupku;
 - 1.5. da prikuplja podatke o imovnom stanju dužnika;
- 1.6. da donosi zaključke, sačini zapisnike, zahteve i druge zvanične podatke u skladu sa ovlašćenjima propisanim ovim zakonom;
- 1.7. da vrši registraciju, ocenjivanje imovine, oduzimanje i prodaju pokretne imovine i prava na nepokretnu imovinu;
- 1.8. da prima i čuva registrovanu i osiguravanu dužnikovu imovinu, da nalaže prenošenje vlasništva i vrši podelu imovine i drugih monetarnih sredstava realizovanih prodajom imovine;
- 1.9. da obavlja premeštaj i druge izvršne radnje u cilju izvršenja u skladu sa ovim zakonom i podzakonskim aktima;
- 1.10. na zahtev dužnika ili poverioca, privatni izvršitelj posreduje između njih u cilju postizanja sporazuma;
- 1.11. da prima i vrši transfer monetarnih sredstava u skladu sa ovim zakonom;
- 1.12. da vodi evidenciju slučajeva u kojima on postupa u skladu sa oblikom utvrđenim od Ministra;
- 1.13. da preduzima i druge radnje kako je predviđeno ovim zakonom, donetim u primeni ovog zakona.

ii) Članovi zakona koje osporava podnosilac zahteva

ZAKON BR. 04/L-139 O IZVRŠNOM POSTUPKU

Član 247.

[Namirenje potraživanja predajom nepokretnosti poveriocu]

1. Ako se nepokretnost ne prodaje ni na trećem ročištu javne aukcije, ili putem neposrednog dogovora u okviru roka određenog od izvršnog organa, na zahtev predlagača izvršenja, izvršni organ rešenjem može predati svoju nepokretnost predlagaču izvršenja.
2. U slučaju iz stava 1. ovog člana, smatra se da je potraživanje poverioca namireno do iznosa koji odgovara dve trećini utvrđene vrednosti nepokretnosti.

ZAKON BR. 05/L-118 O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA BR. 04/L-139 O IZVRŠNOM POSTUPKU

Član 22.

Član 234 osnovnog zakona menja se i glasi:

[...]

3. Ako se imovina ne proda ni na drugoj aukciji, onda na predlog poverioca, izvršni organ donosi odluku da se nekretnina uruči poveriocu i prenese u njegovu svojinu, kojom prilikom se smatra da je dužnik u potpunosti izmirio zahteve prema njemu.
[...]

Član 25

Član 247 stav 1 osnovnog zakona, reč "treća" zamenjuje se rečju "druga".

Prihvatljivost zahteva

28. Sud mora prvo da razmotri da li su ispunjeni uslovi prihvatljivosti zahteva, propisani Ustavom i dalje precizirani u Zakonu i Poslovniku.
29. U tom smislu, Sud se prvo poziva na stavove 1 i 8, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
[...]

8. Sudovi su ovlašćeni da, Vrhovnom sudu, podnesu slučajeve koji se tiču saglasnosti nekog zakona sa Ustavom, ako je ta saglasnost primećena tokom sudskog postupka i ako relevantni sud nije siguran u saglasnost spornog zakona sa Ustavom i samo ako odluka relevantnog suda zavisi od saglasnosti zakona.

30. Sud se dalje poziva na članove 51, 52. i 53. Zakona, koji propisuju:

Član 51. [Tačnost podneska]

1. Podnesak podnešen u skladu sa članom 113, stav 8 Ustava, podnosi sud samo ukoliko se sporni zakon treba direktno primeniti u postupku koji je deo predmeta razmatranja i samo ukoliko je zakonitost spornog zakona preduslov za donošenje odluke od strane suda.

2. Podnesak treba jasno da navede odredbe zakona za koje se smatra da nisu u saglasnosti sa Ustavom.

Član 52. [Postupak pred sudom]

Nakon podnošenja podneska u skladu sa Članom 113, paragraf 8 Ustava, postupak pred redovnim sudom se prekida do donošenja odluke Ustavnog suda.

Član 53. [Odluka]

Ustavni sud donosi odluku samo o saglasnosti zakonskih odredbi sa Ustavom, a ne o ostalim činjeničnim ili pravnim pitanjima koja se tiču spora koji se vodi u nekom redovnom sudu.

31. Sud se poziva i na pravilo 77 Poslovnika, koje predviđa:

Pravilo 77. [Podnesak u skladu sa članom 113.8 Ustava i članovima 51., 52. i 53. Zakona]

(1) Podnesak podnet prema ovom pravilu mora ispuniti uslove utvrđene u članu 113. 8 Ustava i članovima 51., 52. i 53. Zakona.

(2) Svaki sud Republike Kosovo može podneti podnesak prema ovom pravilu pod uslovom da:

(a) se sporni zakon treba direktno primeniti u postupku koji je deo predmeta razmatranja; i

(b) je zakonitost spornog zakona preduslov za donošenje odluke od strane suda.

(3) Podnesak podnet prema ovom pravilu treba jasno da navede odredbe zakona za koje se smatra da nisu u saglasnosti sa Ustavom. Spis koji se razmatra od strane Suda treba da se priloži podnesku.

(4) Relevantni sud može podneti podnesak ex officio ili na zahtev jedne od strana u slučaju i bez obzira da li je strana u slučaju osporila ustavnost odgovarajuće zakonske odredbe.

(5) Nakon podnošenja podneska, Sud će naložiti relevantnom sudu da suspenduje postupak u vezi sa navedenim slučajem dok se odluka Ustavnog suda ne donese.

32. Pozivajući se na gore navedene odredbe, Sud mora prvo da oceni da li je podnosilac zahteva ovlašćena strana za podnošenje takvog zahteva, odnosno da li je zahtev podneo "sud" u smislu člana 113.8 Ustava.
33. Sud se na početku poziva na svoju sudsku praksu i ističe da je do sada bilo pet (5) slučajeva u kojima su zahtevi podneseni na osnovu stava 8, člana 113. Ustava (vidi slučajeve Ustavnog suda, i to: slučaj KO04/11, podnosilac *Vrhovni sud Kosova*, presuda od 1. marta 2012. godine; slučaj KO59/14 podnosilac *Hilmi Hoxha*, rešenje o neprihvatljivosti od 14. jula 2014. godine; slučaj KO126/16, relevantni sud *Specijalizovano veće Posebne komore Vrhovnog suda za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. marta 2017. godine, slučaj KO142/16, relevantni sud *Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju*, presuda od 9. maja 2017. godine i slučaj KO157/18, relevantni sud *Vrhovni sud Republike Kosovo*, presuda od 13. marta 2018. godine).
34. Sud je u svojoj praksi utvrdio da pravo redovnih sudova da upućuju zahtev za ocenu ustavnosti pravnih normi proističe iz člana 113. stav 8 Ustava, ali se u skladu sa ovim članom, ovlašćenom stranom smatra "sud" (vidi slučaj Ustavnog suda KO59/14, citiran u tekstu iznad, stav 55). Ovaj stav je Sud

obrazložio pozivajući se na razliku koju Ustav i Zakon o sudovima prave između “sudova” i “sudija”.

35. Dalje, u svom rešenju u slučaju KO126/16, Sud je utvrdio da svaki sastav redovnog suda koji ima nadležnost da presuđuje u konkretnom slučaju, predstavlja ovlašćenu stranu za podnošenje zahteva u skladu sa članom 113.8 Ustava, a isto to Sud je utvrdio i u presudi KO142/16.
36. U konkretnom slučaju, Sud primećuje da je podnosilac zahteva uputio zahtev u svojstvu izvršnog organa, odnosno privatnog izvršitelja. Podnosilac zahteva tvrdi da slučaj pred nama predstavlja konkretan “sudski/izvršni” predmet i da kao takav treba da se razmotri na osnovu člana 113.8 Ustava.
37. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da je član 22. stav 3 Zakona o izmenama i dopunama Zakona o izvršnom postupku protivrečan članu 247. Zakona o izvršnom postupku. Ova protivrečnost članova, prema navodima podnosioca zahteva: i) diskriminiše dužnika kao stranku u postupku zbog toga što se dužniku nanosi velika materijalna šteta i da je ii) kao posledica ove diskriminacije protivustavna.
38. Pozivajući se na navode podnosioca, Sud podseća da je primarna svrha člana 113.8 Ustava, odnosno takozvane “incidentalne kontrole ustavnosti” da se izbegnu nejasne situacije u pogledu poštovanja načela ustavnosti, kao jednog od osnovnih načela pravnog poretka, koje nameće potpunu i celovitu saglasnost zakona (i drugih normativnih akata) sa Ustavom. Međutim, osnovni uslov za prihvatljivost zahteva za “incidentalnu kontrolu ustavnosti” je taj da je taj zahtev podnela ovlašćena strana, odnosno “sud”.
39. U konkretnom slučaju, podnosilac zahteva je privatni izvršitelj, koga imenuje ministar pravde i ima nadležnost da vrši ovlašćenja u skladu sa Zakonom o izvršnom postupku. Sud podseća da stav 1 člana 102. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava jasno propisuje da “*sudsku vlast u Republici Kosovo sprovode sudovi*”. Pored toga, novi Zakon o sudovima (Zakon br. 06/L-054 o sudovima), u svom članu 3. utvrđuje da sudsku vlast “*[...] sprovode sudovi osnovani ovim zakonom*”, te da je u članu 8. ovog Zakona utvrđeno sledeće: “*sudski sistem Republike Kosovo se sastoji od: osnovnih sudova, Apelacionog suda i Vrhovnog suda*”.
40. Sud, takođe, ističe da činjenica da podnosilac zahteva vrši ovlašćenja utvrđena relevantnim zakonom o izvršnom postupku i obrazloženje podnosioca da su u skladu sa članom 397. stav 4 Zakona o izvršnom postupku “*radnje u izvršnoj proceduri preduzete od suda [...] pravno važeće kao da su preduzete od strane izvršitelja koji nastavlja izvršenje*”, ne podrazumevaju da je podnosilac zahteva deo sudskog sistema.
41. Pored toga, Sud je i u svojoj sudskoj praksi, pozivajući se na uporedno pravo, naglasio da veliki broj evropskih država predviđa da su “redovni sudovi” ovlašćeni da podnose zahtev ustavnim sudovima za takozvanu “incidentalnu kontrolu ustavnosti” (vidi slučaj KO126/16, citiran u tekstu iznad, stavovi 46-48).

42. Stoga, na osnovu napred navedenog, Sud smatra da ovaj zahtev nije podneo "sud" u smislu člana 113.8 Ustava.
43. U zaključku, Sud utvrđuje da podnosilac zahteva nije ovlašćena strana za podnošenje zahteva i shodno tome proglašava zahtev neprihvatljivim.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.8 Ustava, članom 20. Zakona i pravilom 59 (5) Poslovnika o radu, dana 22. jula 2019. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

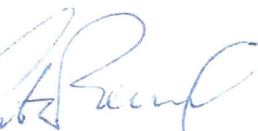
- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Bekir Sejdić

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi